

Arrest

nr. 282 486 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 augustus 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat L. SOMERS, loco advocaat Mr. P. STAES, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 25 augustus 2015, dient op 26 augustus 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 oktober 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest nr. X van 12 april 2017.

1.2. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 11 augustus 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 19 oktober 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van dit tweede verzoek om internationale bescherming.

1.3. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 4 januari 2018 een derde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart dit verzoek op 10 april 2018 niet ontvankelijk.

1.4. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 11 juni 2018 een vierde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart dit verzoek op 7 augustus 2018 niet ontvankelijk.

1.5. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 16 januari 2019 een vijfde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart dit verzoek op 3 december 2019 niet ontvankelijk. De Raad verwerpt het daartegen ingediende beroep op 3 september 2020 bij arrest nr. X.

1.6. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 21 februari 2022 een zesde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek niet ontvankelijk bij beslissing van 12 augustus 2022. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 16 augustus 2022 en die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjjiitische Irakees afkomstig uit Bagdad, in Centraal-Irak. Uw vader is een Fayli-Koerd en uw moeder is een Arabische vrouw afkomstig uit Bagdad, Centraal-Irak. Na uw middelbare studies zou u zijn beginnen werken als verkoper in een supermarkt. Van 2010 tot 2013 zou u als boekhouder in een winkel hebben gewerkt die gespecialiseerd was in wisselstukken voor zware voertuigen. Van 2012 tot 2013 heeft u één jaar aan de universiteit van Rafidayn ‘business’ gestudeerd, maar omwille van de te zware combinatie werken/ studeren, heeft u die studie stopgezet.

*Op 23 juli 2014 werd uw oudste broer, die als ambtenaar voor het Ministerie van Olie werkte, vermoord. Ongeveer 5 à 6 dagen later zou u zijn lijk hebben teruggevonden in een nabijgelegen ziekenhuis. Eind augustus 2014, na de rouwperiode, zou u bij de collega's van uw broer zijn gaan informeren naar de omstandigheden van de moord op uw broer. Men zou u drie keer hebben afgewimpeld aan de receptie van het ministerie waar uw broer werkte. Niemand wilde informatie geven en u had de indruk dat men bang was van u. Wel zou u van één collega van uw broer, ene H., hebben vernomen dat uw broer wellicht om het leven was gebracht omdat hij was uitgekomen op een groot corruptieschandaal. Hij zou u hebben gewaarschuwd geen verder onderzoek te doen omdat anders ook uw leven in gevaar zou zijn. Eind september 2014 zou een aantal leden van een militia (‘Asaib Ahl al-Haqq’) bij u thuis zijn langsgelopen, op zoek naar u. U zou op dat ogenblik niet thuis zijn geweest. Men zou uw familie hebben gezegd dat u diende te stoppen met de moord op uw broer te onderzoeken. U zou na dit bezoek onmiddellijk zijn opgebeld door één van uw jongere broers. Hij zou u gezegd hebben niet meer naar huis te komen. Vanaf dat moment zou u zijn ondergedoken, onder andere bij een vriend en bij een oom. Twee weken later zou men een tweede keer bij u thuis zijn binnengevallen. Eind december 2014 zou u vanuit Bagdad legaal naar Turkije zijn gereisd. Vervolgens zou u vanuit Turkije illegaal naar België zijn gereisd, waar u op 25 augustus 2015 aankwam. U diende hier een **eerste verzoek om internationale bescherming** in op 26 augustus 2015.*

Ter staving van uw eerste verzoek legde u kopieën voor van volgende documenten: uw Iraakse identiteitskaart, uw bewijs van nationaliteit, de woonkaart op naam van uw moeder, een voedselkaart, de overlijdensakte van uw broer, een werkbadge van uw broer, documenten in het kader van het werk van uw overleden broer en tenslotte een attest in verband met een stage die u volgde aan de Rafidayn-universiteit.

Op 19 oktober 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende hiertegen op 17 november 2016 beroep aan, waarna de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 12 april 2017 de eerdere beslissing van het CGVS volgde (zie arrest nr. 185362).

*U keerde niet terug naar uw land van herkomst maar diende op 11 augustus 2017 een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. Hierbij verwees u opnieuw naar de moord op uw broer S., maar ook een tweede broer, S., zou op 10 juli 2017 in de Palestina-straat zijn vermoord door mannen van ‘Asaib*

Ahl al-Haqq'. Hij werd beschoten en stierf ter plekke. U zou dit alles hebben vernomen van een derde broer, Hassaneen.

U vreesde bij terugkeer, net zoals uw broers S. en S., te worden vermoord. Ter staving van uw tweede verzoek legt u nogmaals de kopieën neer van uw Iraakse identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rantsoenkaart en bewonerskaart, alsook een kleurenprint van een overlijdensakte van uw broer S. (dd. 10 juli 2017).

Op 19 oktober 2017 besliste het CGVS tot de niet-ontvankelijkheid van uw tweede verzoek. U tekende geen beroep aan tegen die beslissing.

U verliet het Belgische grondgebied niet en diende op 4 januari 2018 **een derde verzoek om internationale bescherming** in. Voor dit derde verzoek steunde u zich op de motieven die u in uw eerste twee verzoeken reeds uiteenzette, met name dat uw broer S. op 10 juli 2017 vermoord werd door de Asaib-militie. U voegde hieraan toe dat u een Fayli Koerd bent en dat jullie als Fayli Koerden niet aanvaard worden in Bagdad. Na het Koerdisch referendum van 25 september was de relatie tussen Koerdistan en de Centraal-Iraakse regering drastisch veranderd. Als Fayli Koerden zijn jullie verloren in het conflict tussen de twee partijen, waarbij geen van beide partijen jullie aanvaardden. Uw broer Hassaneen zou, uit schrik om gedood te worden, intussen ondergedoken leven. Uw familie in Irak werd er bovendien meermaals aan herinnerd dat ze Koerden zijn. Bovendien werden er aan hen verschillende vragen over hun afkomst en geloof gesteld werden. Uit schrik om gedood te worden zou u zelf niet kunnen terugkeren naar Irak. Ter staving van uw derde verzoek legde u een kopie en vertaling van de overlijdensakte van S. voor.

Op 10 april 2018 nam het CGVS andermaal een beslissing van niet-ontvankelijkheid van uw volgend verzoek. U ging hiertegen niet in beroep.

U bleef in België en diende op 11 juni 2018 **een vierde verzoek** om internationale bescherming in. U bleef hierbij verwijzen naar uw initieel asielrelaas en voegde er aan toe dat u geen bescherming kan genieten in Irak omdat uw familie niet tot een stam behoort. U legde uit dat de stam, in geval van problemen, bescherming kan bieden of een oplossing kan zoeken. Een stam zou u ook kunnen beschermen tegen de brutaliteiten van een welbepaalde militie.

Maar dat is voor u niet het geval. U verwees naar de moord op uw broer en zei dat u niet bent gestopt met de zoektocht naar zijn moordenaars. Mocht u tot een stam behoren, had u deze zaak kunnen rechtzetten en het recht in eigen handen kunnen nemen. U beschouwt zichzelf als een zwart schaap dat waar dan ook, wanneer u zou gaan aankloppen bij bijvoorbeeld een ministerie of een ziekenhuis, niet zal worden geholpen. Integendeel, men zal u naar de Koerdische regio sturen of doorverwijzen. Dit terwijl men u in Koerdistan dan weer als een Arabier zou beschouwen. Zo kende u problemen toen u uw Iraaks nationaliteitsbewijs wou gaan ophalen. U werd niet als ieder ander persoon behandeld maar u moest lang wachten, werd ondervraagd en moest extra papieren voorleggen.

U ondervond een gebrek aan respect tegenover Fayli Koerden, niettegenstaande jullie al drie generaties lang in het land vertoeven. U legde een handgeschreven notitie voor waarop de voor u belangrijkste punten nogmaals stonden opgesomd. Verder legde u geen bijkomende documenten neer.

Op 7 augustus 2018 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw vierde verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 16 januari 2019 **een vijfde verzoek** in. Hierin verwees u andermaal naar het feit dat de milities nog steeds naar u op zoek zijn omdat u onderzoek deed naar wie verantwoordelijk was voor de moord op uw broer. U stelt dat de militieleden van Asaib Ahl al-Haqq hem vermoord hebben en dat u dit te weten kwam van de baas van uw broer. U wordt door deze militie bedreigd met de dood, zo stelt u. U voegt hieraan toe dat u in België op straat verblijft en medische problemen heeft. Bovendien heeft u vernomen dat uw moeder dit jaar overleden is aan kanker. Ter staving van uw huidige verzoek legt u een kopie neer van uw identiteitskaart, alsook een kopie van uw nationaliteitsbewijs.

Op 5 december 2019 besliste de Commissaris-generaal ook in het kader van uw vijfde verzoek tot de nietontvankelijkheid. Op 3 september 2020 besliste de RvV in zijn arrest tot de verwerping van uw beroep.

U verliet het Belgische grondgebied niet en verzocht op 21 februari 2022 vervolgens een zesde keer om internationale bescherming. U haalt thans aan dat u bekeerd bent tot het christendom. Na het overlijden van uw moeder in 2018 belandde u in een zware psychische toestand. Via een landgenoot kreeg u een bijbel in handen met daarin het telefoonnummer van een andere landgenoot met wie u contact mocht opnemen om hulp te vragen. Deze persoon heeft u enorm gesteund en bracht u in contact met een christelijke gemeenschap, u begon godsdienstlessen te volgen en woonde soms de mis bij op zondag. U ontdekte dat het christendom het geloof is van vrede en uw situatie begon te verbeteren. U besloot uiteindelijk u te bekeren en op 12 juni 2021 werd u gedoopt. U kent nu enorm veel problemen omwille van uw bekering, zowel met de Arabische gemeenschap hier alsook in Irak, en kreeg bedreigingen. Uw familie nam ook afstand van u en wil u vermoorden omdat u zich van de islam afkeerde. U vreest ingeval van een terugkeer naar Irak te worden gedood, en dit zowel door de soennitische als sjiitische gemeenschap maar ook door de Iraakse overheid.

Ter staving van uw zesde verzoek legt u volgende stukken voor: een kleurenkopie van uw doopcertificaat, d.d. 12 juni 2021, prints van foto's betreffende uw doopsel en screenshots van dreigberichten die u ontving via sociale media van uw neef (+vertaling).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Dient allereerst te worden opgemerkt dat uw eerste verzoek op 20 oktober 2016 werd afgewezen daar geen geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven en vluchtredenen én de situatie in Bagdad toen niet van die aard was dat u, als burger, een reëel risico liep op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. U diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) doch deze besliste in zijn arrest, d.d. 12 april 2017, tot een bevestiging van de door het CGVS genomen weigeringsbeslissing.

In het kader van uw vier daaropvolgende verzoeken werd door het CGVS telkenmale beslist tot de nietontvankelijkheid omdat u zich beperkte tot het herhalen van uw eerder aangehaalde, en reeds ongeloofwaardig bevonden, asielmotieven en hier zonder meer op verder bouwde. Er kon aldus in uw vier volgende verzoeken telkens geoordeeld worden dat u geen elementen had aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking kwam. U diende enkel beroep in tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen in het kader van uw vijfde beroep, doch hier besliste de RvV op 3 september 2020 uw beroep te verwerpen.

In het kader van uw zesde beroep gooit u het over een compleet andere boeg. U haalt thans aan dat u bekeerd bent en stelt dat u ingeval van een terugkeer naar Irak zal gedood worden. Dient echter te worden opgemerkt dat ook hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u thans op geen enkele manier meer verwijst naar de problemen die u voorheen stelde te hebben gekend in Irak en waarop u uw vorige vijf verzoeken steunde. Dit bevestigt alleen maar dat, zoals reeds werd vastgesteld in het kader van uw eerste verzoek, aan de initieel door u aangehaalde problemen geen geloof kan worden gehecht.

Wat uw bekering betreft moet voorts volgende worden opgemerkt. U stelt dat u sinds het overlijden van uw moeder in 2018 in een psychisch moeilijke periode zat. 'Via via' kwam u in contact met iemand die u introduceerde in een christelijke gemeenschap en begon u godsdienstlessen te volgen. Uw leven verbeterde en u besliste u te bekeren. U bent uiteindelijk op 12 juni 2021 gedoopt. Dat u in een psychisch moeilijke periode zat en omwille hiervan hulp zocht en kreeg van iemand die u introduceerde in een christengemeenschap, betreft allereerst een loutere bewering die u op geen enkele manier weet te staven. Evenmin heeft u hier eerder ooit enige melding van gemaakt. U verduidelijkt ook niet wie de landgenoten zijn via wie u met deze christengemeenschap in contact kwam. Dit terzijde, het mag voorts wel ten zeerste verbazen dat u pas in het kader van uw zesde verzoek, d.d. 21 februari 2022, voor het eerst melding maakt van uw bekering. Nochtans kan toch verondersteld worden dat u hierover al eerder iets zou gezegd hebben, minstens dat u melding zou gemaakt hebben van uw psychisch moeilijke periode, uw eventuele twijfel ten aanzien van de islam, dan toch minstens uw positieve ervaring met het christendom. Immers, uw moeder overleed in 2018 en op 12 juni 2021 werd u gedoopt. U verklaarde zelf dat de beslissing u te laten dopen voortkwam uit het feit dat u hier contacten had binnen de christelijke gemeenschap, godsdienstlessen kreeg en soms naar de mis ging, en tot de vaststelling kwam dat het christendom het geloof van vrede is en uw situatie verbeterde. Aangezien u reeds op 12 juni 2021 besliste u te laten dopen kan er aldus verondersteld worden dat u al geruime tijd voordien contacten begon te hebben met de christelijke gemeenschap, soms naar de mis begon te gaan en godsdienstlessen volgde, temeer daar er in alle redelijkheid kan worden vanuit gegaan dat de uiteindelijke beslissing u te laten dopen en bekeren een weldoordachte keuze was waar een gedegen onderzoek aan vooraf ging. Het mag dan toch wel ten zeerste verbazen dat dit alles op geen enkel moment in het kader van uw vijfde verzoek aan bod kwam. Nochtans werd u pas op 5 december 2019 door het CGVS beslist tot de niet-ontvankelijkheid ervan. Op 20 januari 2020 tekende u beroep aan tegen deze beslissing en pas op 10 augustus 2020 vond de zitting plaats voor de RvV. Tien maanden na de zitting bij de RvV werd u gedoopt. Dat u pas na de zitting bij de RvV, en dus op amper tien maanden tijd, in contact zou gekomen zijn met uw landgenoten en via één van hen vervolgens in contact zou gekomen zijn met het christendom om dan uiteindelijk tot het volle besef te komen dat het christendom voor u de ware religie is en u zich afkeerde van de religie die voorheen, sinds uw geboorte, de uwe was, is wel heel toevallig en opmerkelijk in het licht van, zoals u zelf aanhaalt, het taboe dat op afvalligheid rust binnen uw gemeenschap.

Dat u vervolgens, wetende dat afvalligen en bekeerde moslims in Irak het risico lopen te worden gedood, dan bovendien pas op 21 februari 2022 besliste een nieuw verzoek in te dienen, waarbij u zich steunt op uw bekering, is des te opmerkelijker. Immers, u werd reeds op 12 juni 2021 gedoopt, i.c. acht maanden voor u uw huidig verzoek indiende.

Gezien u aanhaalt dat u ingeval van een terugkeer naar Irak alle gemeenschappen - zowel de soennitische als de sjiiitische - én de Iraakse overheid vreest - u zal gedood worden - kan logischerwijs verondersteld worden dat u dan zo snel mogelijk een nieuw verzoek zou indienen en uw vrees kenbaar zou maken temeer daar u het risico liep mogelijks naar Irak te worden gerepatrieerd. Dat u gedoopt bent, wordt op zich niet betwist. Echter, rekening houdende met het feit dat u voorheen, in het kader van uw vijf voorgaande verzoeken, herhaalde probeerde de Belgische asielinstanties te misleiden door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen, en het feit dat uw huidig verzoek opmerkelijk laattijdig werd ingediend, doet echter ten zeerste vermoeden dat u zich om louter opportunistische redenen liet dopen. In elk geval kan uit de foto's van uw doop en het dooppattest op geen enkele wijze worden afgeleid dat u oprecht en vanuit een ware en diepe overtuiging, zoals u stelt, besliste om u te bekeren.

Dat u aldus, omwille van uw bekering, ingeval van een terugkeer naar Irak zal worden gedood, toont u dan ook geenszins aan. U toont overigens geenszins aan dat het in Irak überhaupt geweten is dat u bekeerd/gedoopt werd. Dienaangaande stelt u dat u hier bedreigingen kreeg, zowel van de Arabische gemeenschap alsook van uw neef en dit nadat uw familie op de hoogte werd gebracht van uw bekering via een landgenoot. Vooreerst komt u hier niet verder dan het uiten van loutere beweringen die u niet weet te staven. Dat u screenshots voorlegt van de dreigberichten die u van uw neef zou gekregen hebben, wijzigt hier niets aan. Het is geenszins duidelijk wie de genaamde Luay Ali, die u de berichten stuurde, is en wat zijn link is met u. Dit terzijde, ook al zou het vaststaan dat hij uw neef is, quod non, dan nog kan

aan dergelijke berichten geen enkele bewijswaarde worden toegekend temeer deze makkelijk kunnen geënceneerd worden. De authenticiteit van dergelijke berichten kan geenszins worden nagegaan.

Het is ook wel opmerkelijk dat u, die reeds op 21 februari 2022 een zesde verzoek indiende, blijkbaar pas op 23, 24 en 25 februari 2022 door uw neef werd bedreigd (zie screenshots + vertaling in administratief dossier). Dat uw neef u aldus toevallig een aantal dagen nadat u uw verzoek indiende doodsbedreigingen stuurde mag wel ten zeerste verbazen. Dit wijst nog maar eens op het opportunistische karakter van uw huidig verzoek.

Dat uw familie bovendien via een landgenoot hier zou zijn ingelicht, betreft eveneens een blote bewering. U verduidelijkt ook hier weer niet wie die landgenoot dan wel zou zijn die uw familie inlichtte noch hoe u dit dan zou te weten gekomen zijn.

Waar u nog opwerpt dat u ook hier werd bedreigd door de Arabische gemeenschap, en voor zover u zou willen laten uitschijnen dat een van die personen die u hier bedreigde dan wel uw familie zal hebben ingelicht, moet nog maar eens worden opgemerkt dat u deze loutere bewering niet kan staven. U ging niet naar de politie omdat u hier geen verblijfspapieren heeft, zo stelde u. Dat u enkel bij de Belgische autoriteiten zou terecht kunnen om klacht in te dienen indien u verblijfspapieren heeft, houdt duidelijk geen steek.

Gelet op het geheel van bovenstaande dient dan ook te worden besloten dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging omwille van uw bekering.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de **EASO Country Guidance Note: Irak van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de

individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten bembommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14),

respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 40 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hij in het kader van zijn huidige asielaanvraag nieuwe elementen heeft neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. De wijze waarop omgegaan wordt met zijn nieuwe bewijsstukken schendt volgens hem de zorgvuldigheidsplicht. Hij meent dat hij minstens de kans had moeten krijgen om zijn nieuwe elementen te bespreken.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 4.1 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

Hij betoogt dat het niet de taak is van het CGVS om de bewijswaarde van alle stukken te ontcrachten, hij citeert uit de UNHCR 'Guidelines on international protection' en wijst erop dat hij *in dubio* het voordeel van de twijfel dient te krijgen. De commissaris-generaal zou in zijn situatie de meest nadelige interpretatie hebben weerhouden.

Verwijzend naar het asielrelaas uiteengezet tijdens zijn vorige beschermingsverzoeken, legt hij uit dat het niet meer mogelijk is om hierover nog nieuwe documenten te verzamelen omdat het feiten betreffen van de periode 2014-2017. In het kader van zijn huidig verzoek heeft hij niets toe te voegen aan zijn initiële relaas en betreurt hij dat het opnieuw als ongeloofwaardig wordt bestempeld.

Hij betoogt dat het vanzelfsprekend is dat hij een psychisch moeilijke periode doorloopt nu zijn verschillende naaste familieleden gestorven en vermoord zijn, hij zijn land van herkomst diende te ontvluchten en hij reeds jaren in onzekerheid en angst leeft omdat zijn asielrelaas nooit geloofwaardig werd bevonden. Hij zou wel degelijk meer uitleg kunnen geven over hoe hij in contact kwam met de Arabische Baptistenkerk van Antwerpen en legt uit dat hij via pastoor M. I., in contact werd gebracht met de kerkgemeenschap en de bijbel. Hij wijst op de verklaring van pastoor I., namelijk dat hij verzoeker al sinds ongeveer begin 2020 kent. Het zou hem niet verweten kunnen worden dat hij niet eerder heeft gepraat over zijn bekering, nu hij slechts stelselmatig zijn interesse in het christendom heeft ontwikkeld daar hij meer en meer nood had aan een houvast. Door de coronapandemie waren kerkelijke bezoeken en activiteiten bovendien niet aan de orde. Het getuigt volgens hem van een gebrek aan opportunisme dat hij in augustus 2020 niet reeds beroep deed op zijn ontluikende ervaringen met het christendom nu dit nog in volle ontwikkeling was en dit enkel aantoont dat hij er geen misbruik van wilde maken. Het bewijs van zijn kerkelijke activiteiten sedert 2020 staat volgens hem vast, net zoals zijn doopcertificaat van 12 juni 2021. Het gegeven dat tussen de laatste hoorzitting op de Raad en zijn doop 10 maanden zaten, wijst er volgens hem op dat hij wel degelijk een hele evolutie heeft doorgemaakt in zijn religieuze proces. Het is niet correct dat voorgehouden wordt in de beslissing dat zijn proces begonnen zou zijn na een vorig arrest, wat overigens volgens hem ook blijkt uit de getuigenis van pastoor I. Hij voegt nog toe dat het praktisch – omwille van de problematiek om een asielaanvraag in te dienen voor alleenstaande mannen – niet mogelijk was om vroeger een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen. Hij besluit dat hij door zijn bekering tot het christendom beschouwd zal worden als een afvallige in zijn herkomstland en dat zijn religieuze uiting een gegronde vrees voor vervolging uitmaakt.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Verklaring Pastoor I. d.d. 19.04.2022;
- Doopcertificaat;
- Screenshot activiteit.

3.2. Op 17 november 2022 maakt de verwerende partij een aanvullende nota over aan de Raad op grond van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin de volgende nieuwe stukken worden vermeld en waarvan de weblink wordt aangegeven:

- UNHCR, "*International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*" van mei 2019 ;
- EUAA, "*Country Guidance Note : Iraq*" van juni 2022 ;
- COI Focus "*Irak – Veiligheidssituatie*" van 24 november 2021 ;

- EUAA, “Country of Origin Report Iraq: Security situation” van januari 2022.

3.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij de volgende nieuwe stukken worden gevoegd:

- foto's van zijn doopsel;
- Whatsappberichten uit de periode december 2021 – januari 2022 naar A.I.;
- Dagindeling van een evenement;
- Foto's en publicaties op sociale media;
- Print van een Iraakse website van 28/5/2022;
- Iraakse website met telling bezoekers
- Berichten met vertaling L.A.

In een afzonderlijk document wordt nog de vertaling van stuk 5 (de Iraakse website) gevoegd.

4. Rechtspleging

Bij beschikking van 6 december 2022 verzoekt de Raad de verwerende partij om, in toepassing van artikel 39/76, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, de ter terechtzitting neergelegde stukken zoals vermeld in punt 3.3. te onderzoeken en hem een schriftelijk verslag te bezorgen binnen acht dagen na de kennisgeving van de beschikking.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij naliet om een schriftelijk verslag over te maken binnen de in artikel 39/76, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn.

Artikel 39/76 §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *“Verzaakt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitdrukkelijk aan dit recht op onderzoek, of wordt het in het derde lid bedoelde schriftelijk verslag niet of laattijdig ingediend, dan wordt zonder verdere rechtspleging of terechtzitting, de bestreden beslissing vernietigd.”*

5. Het schriftelijk verslag is niet ingediend binnen de acht dagen na de kennisgeving van de beschikking van 6 december 2022, waardoor de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/76, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 augustus 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

I. FLORIO